

BİRLİKTE YAZILARI

CİLT : 1

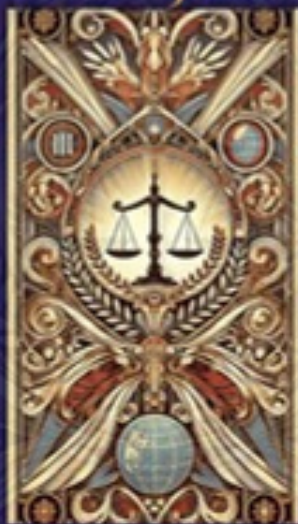
SAYI : 4

Eğitim ve Bilim için
Düşle

Emek ve Halk için
Düşle

Tarih ve Toplum için
Düşle

Kültür ve Sanat için
Düşle

ARTİT NO: 00000000000000000000

İSVEÇ'TE NÜFUS VE KADIN EŞİTLİĞİ 1

Marianne Johnson
Denise Robson

Birlikte Yaşam / Kadınlar Vardır

Kadınların Birinci Dünya Savaşı öncesinde ekonomik düşünceye katkıları sıklıkla toplumsal cinsiyet eşitliğiyle ilişkili konulara odaklanmıştır

Örneğin, Harriet Taylor Mill, Kadınlara Oy Hakkı Verilmesi'ni (1851) incelemiştir. Elisabeth Gnauck-Kühne, Kadın Hareketi'nin Nedenleri ve Hedefleri'ni (1893) ele almış ve Helen Sumner Woodbury, Eşit Oy Hakkı (1909) üzerinde çalışmıştır.

Oy hakkı belki de en görünür şekilde ele alınan konu olsa da, ek talepler arasında eşit eğitim fırsatları, adil ücret ve güvenli çalışma koşulları, emeğinin meyvelerine ulaşma hakkı, mülk edinme yeteneği ve çocuk doğurma ve büyütme konusunda seçim hakkı yer almıştır.

Yine de, aynı hedeflerin çoğunu paylaşırsalar da, 19. yüzyılın sonlarında Avrupa ve Kuzey Amerika'da gerçekleşen eşitlik kampanyaları aynı zamanda belirgin ulusal endişeleri de yansıtmıştır. Yüzyılın başındaki İsveç'te, toplumsal cinsiyet eşitliği kampanyası, iki eğilimle olan bağlantısından derinden etkilenmişti: kitlesel göç ve düşen doğurganlık oranları.

Bu iki eğilim birlikte, "nüfus sorunu" veya "nüfus problemi"nin temelini oluşturuyordu. 1850 ile 1910 yılları arasında 1,3 milyondan fazla İsveçli Amerika Birleşik Devletleri'ne göç etti. Aynı dönemde, doğurganlık oranları 1820'de kadın başına yaklaşık 5 çocuktan, bir asır sonra üçün altına düştü

Milliyetçiler, İsveç devletinin varlığını sürdürmesi konusunda korkuları körükledi; muhafazakârlar ise nüfus sorununu, kadınlara genişletilmiş haklar tanımamak için bir gerekçe olarak kullandı.

1880'lere gelindiğinde konu geniş çapta tartışılıyor, nedenleri ve çözümleri akademisyenler ve sosyal reformcular tarafından tartışılıyordu. Ekonomist Knut Wicksell (1851-1926), optimum nüfus konusundaki hem akademik hem de popüler tartışmalara katkıda bulunarak, "bu hedefe insan mutluluğuna hizmet edecek şekilde ulaşmak için" politikalar önerdi .

Ortağı Anna Bugge Wicksell (1862-1928), kadın haklarıyla ilgili olarak nüfus sorunuyla boğuştu. Önde gelen bir aktivist ve politikacı olan Wicksell'in kadın ve barış hareketlerine katkıları tüm İskandinavya'da iyi bilinmektedir .

Bu makalede, Bugge Wicksell'in toplumsal cinsiyet eşitliği mücadelesinde ekonomik argümanları nasıl kullandığını ele alıyoruz. Toplumsal cinsiyet meselelerinin nüfus sorununun ekonomisiyle kesiştiği noktaya özel olarak dikkat çekiliyor.

Birlikte Yaşam / Kadınlar Vardır

Dönemin birçok İskandinav feministi ve sosyal reformcusundan yalnızca biri olmasına rağmen, Bugge Wicksell'in İsveç'in en ünlü ekonomistinin ortağı olarak özel bir ilgiyi hak ettiğini savunuyoruz.

Ayrıca, kamusal tartışmalara önde gelen iki katkıda bulunan kişi olarak, her iki Wicksell'in yazıları, gelecek nesil sosyal reformcular üzerindeki etkileriyle dikkat çekiyor. Miraslarını, Alva ve Gunnar Myrdal'ın *Kris i befolkningsfrågan* [Nüfus Sorununda Kriz] (1934) adlı eserinin merceğinden inceliyoruz.

Öjeni politikalarıyla da oldukça tartışmalı olan Kris , doğurganlıktaki düşüşü, sanayileşmenin tetiklediği kadınların ekonomik rolündeki değişikliklere bağladı. Nüfus azalmasını tersine çevirmek için Myrdal'ler, İsveç'in kadınların ve çocukların ihtiyaçlarına odaklanan bir sosyal refah devletine yatırım yapmasının gerekli olduğunu savundu.

"Başka hiçbir kitap İsveç Refah Devleti'nin manifestosu değildir"; kitap uzun zamandır "İsveç refah devletinin kurucu entelektüel belgesi olarak görülmektedir" . Knut Wicksell'in nüfus ekonomisine katkılarını özetleyerek başlıyoruz. Ardından, Bugge Wicksell'in yazılarını nüfus, eşit eğitim, evlilik mülkiyet hakları ve kadınların çalışma koşullarıyla ilişkili olarak ele alıyoruz. Son olarak, Wicksell'lerin Kris üzerindeki etkisini izliyoruz .

Devam eden tartışma, kadınların ekonomik düşünceye katkılarıyla ilgili tarih yazımı literatüründe ortak olan birkaç temayı örneklendiriyor.

İlk olarak, kadınların sıklıkla pratik ve cinsiyete dayalı konularda çalışmış olması, çalışmalarının değerinin yeterince anlaşılmamasının nedenlerinden biri olarak belirlenmiştir. Birçok durumda, kadınların ekonomi yazıları popüler tüketime yönelikti ve bu nedenle dergilerde veya kitaplarda nadiren resmi argümanlar olarak yer aldı. Bu durum, çalışmalarını başlı başına ekonomi olarak daha az tanınır hale getirdi .

İkinci tema, eşler arasında itibarın dağıtılmasının zorluğu veya kadınların genellikle kocalarının işine gizli katkıda bulunmalarıyla ilgilidir . Evlilik ortaklıklarına ilişkin vaka çalışmaları, kadınların ekonomik düşünceye tanınan bireysel katkılarda bulunma yeteneklerinin genellikle kişisel ilişkilerinin kendine özgü özelliklerine bağlı olduğunu göstermektedir.

Wicksell ve Nüfus Sorusu

Profesyonel bir ekonomist olarak Wicksell, marjinal analiz, para teorisi, iş çevrimleri ve kamu maliyesi alanlarında çalıştı. Wicksell aynı zamanda sosyal adalet konuları üzerine yazılar yazan ve dersler veren bir siyasi radikaldi. Yoksulluğun nedenleri ve çözümleri, hem resmi ekonomi teorilerinin hem de sosyal reform çalışmalarının merkezi bir temasıydı.

İşçi haklarını, eğitime erişimin genişletilmesini, mirasların müsadere edilmesini ve yeniden dağıtılmasını, evrensel oy hakkını ve yasal doğum kontrolünü savundu . Wicksell, bunları yaparken "siyasi fikirlerin evriminde belirleyici bir etkiye" sahip oldu ve "İsveç toplumunun kayda değer yeniden şekillenmesinde büyük rol oynadı" .

Wicksell, ekonomiyi nüfus sorunu yoluyla incelemeye başladı . Nüfusun "tüm sosyal sorunların en önemlisi ve aynı zamanda en çok ihmal edileni" olduğunu gördü . "Bu nedenle, nüfus yoğunluğuyla ilişkili tüm ekonomik koşullar hakkında bilgi sahibi olunmalıdır ve bu neredeyse tüm ekonomik olguları ifade eder" .

Birçok kişi İsveç'in algılanan nüfus azlığına çareler ararken, Wicksell ülkenin aslında aşırı nüfuslu olduğu ve aşırı nüfusun yoksulluğa ve bununla ilişkili sosyal sorunlara başlıca katkıda bulunan etken olduğu sonucuna vardı.

Wicksell'in nüfus sorununa yaptığı katkıların ekonomi alanında özgün veya önemli bir çalışma olup olmadığı başka yerlerde ayrıntılı olarak ele alınmıştır . Biz sadece, Bugge Wicksell'in nüfus sorunuyla kendi ilişkisini anlamak için bir platform olarak görüşlerine genel bir bakış sunmayı amaçlıyoruz.

Kendini neo-Malthusçu olarak tanımlayan Wicksell, "gerçekte, dikkatlice birbirinden ayrılması gereken en az iki [nüfus] sorunu vardır" diye açıklamıştır . İlk fizikseldi: İnsanın üreme kapasitesi ve eğilimi, kaçınılmaz olarak bir toplumun makul bir şekilde destekleyebileceği miktarı aşacaktır.

Dolayısıyla Malthusçu ikilem, "insanlığın doğumları azaltmak veya ölümleri artırmak arasında bir seçim yapması gerektiğini" gerektiriyordu . İkinci sorun ise ekonomikti.

Asgari geçim düzeyinde ne kadarlık bir nüfusun desteklenebileceğini sormak yerine, "herkese maksimum refah payını garanti edecek ve dolayısıyla ekonomik olarak en iyi olacak nüfus büyüklüğü ve yoğunluğunun ne olacağını" düşünmeliyiz .

Wicksell, optimumu, nüfus artışının ortalama bireysel refahta bir düşüşle karşılanacağı nokta olarak tanımladı.

Alternatif olarak, bunun, sabit sermaye ve toprak kaynaklarının daha fazla insana bölünmesinin sonucu olan emeğin azalan marjinal verimliliğinin, işbölümünden elde edilen kazanımlara eşit olduğu zaman gerçekleşeceğini açıkladı. Wicksell, hayatı boyunca yazılarında düzenli olarak optimum nüfus fikrine geri döndü.

Ona göre, azalan emek verimliliği ve artan gıda ithalatından da anlaşılabileceği üzere, İsveç bu noktayı çoktan geçmişti.

"Emek veya sermaye yoğunluğu arttığında tarımdan elde edilen getirilerin nispeten azaldığı doktrini" göz önüne alındığında, "geniş nüfus kitlesinin neden yoksulluk, ihtiyaç ve sefaletle karşı karşıya kaldığı" şaşırtıcı değildi .

Nüfus artışları ancak toplam çıktı "nüfus artışıyla tam olarak eşleşen sürekli bir büyüme" yaşadığında sürdürülebilir olabilirdi .

Wicksell, böyle bir büyümeyi sağlamak için teknolojik ve verimlilik iyileştirmelerinin kapsamı konusunda kötümserdi .

Bunun yerine, çözümün sabit bir nüfusta yattığına inanıyordu; bunu başarmak için tek rasyonel seçenek gönüllü nüfus kontrolü önlemlerinin kullanılmasıydı.

"Neomalthus programından başka seçenek yok: erken evlilik ama az sayıda çocuk - ortalama aile başına 2-3 - ve geri kalanlar için gönüllü kısırlık" .

Wicksell'in yasal, hükümet onaylı doğum kontrolü çağrısı - "kadının hamile kalmadan evlilik ilişkilerini mümkün kılmanın bir yolu" - İsveç'te uzun süreli bir tartışmaya yol açtı.

"Bir bomba gibi düştü; tüm burjuva toplumu öfkelendi" .

Wicksell, yoksulluktan sarhoşluğa kadar uzanan toplumsal sorunların nüfus artışının kısıtlanmasıyla hafifletilebileceğine inanıyordu .

Daha küçük bir nüfus, daha iyi yaşam standartları ve daha az kalabalıkla sonuçlanacaktı.

İnsanlar daha erken evlenebilseydi fuhuş büyük ölçüde azalacak, aile hayatı daha uyumlu olsaydı alkolizm azalacak .

Dahası, ülkelerin durağan bir duruma ulaştıklarında nüfus baskısına karşı bir çıkış yolu olarak savaşı sürdürme olasılıkları daha düşük olacaktı .

Nüfus ve evlilik konularına olan ortak ilgileri, ilişkilerinin ilk yıllarında Wicksell'lerin profesyonel ilgisinin odak noktasıydı.

1890'dan başlayarak Anna Bugge Wicksell, Knut Wicksell'in çalışmalarını uluslararası kitlelere çevirme işini üstlendi; bunların arasında ilk bilimsel makalesi de vardı

1891 ile 1893 yılları arasında, çoğu nüfus konularıyla ilgili olan Norveç ve Finlandiya dergilerinde yayınlanmak üzere ayda bir veya iki popüler makale çevirdi.

Eş zamanlı olarak evlilikte kadın hakları üzerine bir dizi ders vermeye ve yazılar yazmaya başladı.

Temalar Wicksell'in kendi çalışmalarıyla örtüşüyordu, çünkü birçok nüfus sorunu doğrudan veya dolaylı olarak kadınların yasal statüsüyle ilgiliydi .

İSVEÇ'TE NÜFUS VE KADIN EŞİTLİĞİ 2

Marianne Johnson
Denise Robson

Birlikte Yaşam / Kadınlar Vardır

Anna Bugge Wicksell ve Cinsiyet Eşitliğinin Ekonomisi

Etki Kanalları

Kadınların ekonomik düşünceye katkılarının incelenmesi son on yılda önemli ölçüde artmıştır.

Bu çalışmaların çoğu, akademik dereceler kazanan, üniversite profesörlükleri elde eden veya kitap ya da dergi makaleleri yayınlayan kadınları dikkate alarak resmi etki yollarına odaklanmıştır .

Örneğin, Britanya'da bir avuç kadın 1870'lerde üniversitede ekonomi eğitimi almaya başladı; Mary Paley Marshall 1875'te ilk kadın öğretim görevlisi oldu.

1900 yılına gelindiğinde Amerika Birleşik Devletleri'nde yirmi beş kadın ekonomi alanında doktora yapmıştı; hepsi açık ayrımcılık, sınırlı fon erişimi ve az sayıda mesleki fırsat gibi önemli cinsiyete dayalı engellerle karşı karşıyaydı

Çoğu zaman, bu kadınlar kasıtlı olarak kadın sorunlarının incelenmesine yönlendirildiler; bu konular cinsiyetlerine uygun görüldü ve kadın kolejlerinde veya kadınlara ve çocuklara odaklanan devlet dairelerinde potansiyel istihdamlarına yönelikti . Bu tarihler, ilk profesyonel kadın ekonomistlerin yaşamlarına önemli bir pencere sunmaktadır. Ancak, resmi olarak eğitim almış ve çalışan ekonomistlere odaklanmak, daha geniş anlamıyla ekonomiye katkıda bulunan birçok kadını dışlamaktadır.

Neslinin çoğu İskandinav kadını gibi, Bugge Wicksell'in ekonomi veya sosyal bilimler alanında resmi eğitim seçenekleri son derece sınırlıydı. İsveç'te üniversiteler 1873'ten itibaren kadınlara erkeklerle aynı koşullarda açık olmasına rağmen, kız hazırlık okullarının olmaması nedeniyle çok az kadın kaydolabildi.

Benzer bir durum Norveç'te de geçerliydi ve Bugge Wicksell, 1885'te okul bitirme sertifikası alan beşinci Norveçli kadın oldu. İki yıl sonra Oslo'daki üniversiteden İngilizce, Latince ve Fransızca -kadın öğrenciler için uygun kabul edilen- derecelerle mezun olduğunda, "kadınlar için akademik eğitim fikrinin henüz yeni olduğu bir dönemde üniversiteye kayıtlı genç kadınlardan biriydi" .

Bugge Wicksell'in edebiyat ve dil alanındaki geçmişı, kadın eşitliği kampanyasında faydalı oldu. Joanna Rostek'in açıkladığı gibi, "o dönemdeki kadınlara bilimsel ve ekonomik otorite büyük ölçüde reddedildiği için", kadınlar sıklıkla "geleneksel ve kısıtlayıcı cinsiyet normlarını hem doğrulayan hem de sorgulayan" alternatif stratejiler benimsediler .

Öncelikle kadınlardan oluşan genel kitlelere ulaşmayı amaçlayan Bugge Wicksell, biçimsel ekonomi olarak kabul edilebilecek şeylerden çok az yararlandı. Bunun yerine, onun retorik stratejisi kişisel hikâyelere, paylaşılan değerlere ve edebi referanslara dayanıyordu; örneğin, finansal bağımsızlığı örnekleyen İncil'deki kadınların hikâyeleri .

Bu tür teknikler genellikle o dönemdeki kadınların sosyal ve politik yazıları ile ilişkilendiriliyordu . Ancak, belirgin ekonomik terminolojinin eksikliği, daha az resmi yayın yerleri ve erkekler tarafından belirlenen akademik kompozisyon standartlarından sapma, Bugge Wicksell'in argümanlarının çağdaş ekonomik fikirlere ne ölçüde dayandığını gözden kaçırmayı kolaylaştırıyor.

Belki de hiçbir yerde kısıtlayıcı kadınlık fikirleri ile daha ilerici liberal eğilimler arasındaki gerilim, 1880'lerde İskandinav ülkelerini etkisi altına alan ahlak tartışmalarında olduğundan daha belirgin değildi. İskandinav tiyatrosu ve edebiyatında geniş yer bulan tartışma, erkekler için evlilik öncesi cinsel ilişkiyi kabul ederken kadınlar için kabul etmeyen çifte standart üzerine odaklandı.

Edvard ve Georg Brandes, Ann-Margaret Holmgren, Henrik Ibsen, August Strindberg ve Ellen Key gibi radikal bu diyaloga katkıda bulundu .

Bugge Wicksell kendi çalışmasında ahlakın kolektif değil, bireysel bir mesele olduğunu savundu. "Ahlak davasına" çekilmek yerine pratik meselelere odaklanmayı tercih etti.

Ahlakı kadın hareketiyle karıştırmak bir "sahte bayrak"tı... ancak... ahlak davası için gereken pratik çalışmaların çoğu, kadın davasının programının bir kısmıyla örtüşür... bir kadın hakları derneğinin görevi tam da pratik şeyler için çalışmaktır" . Bunlar arasında "kız çocuklarının eğitim gereksinimleri, özellikle ortak eğitim, eşlerin mülkiyet koşulları... kadınların sağlık durumu ve bunu iyileştirmek için neler yapılabileceği, giyim, çalışan kadınların ücret koşulları, kadınların mesleki eğitimi" vardı .

Kadınların Eğitimi

Kadınlar erkeklerle aynı entelektüel kapasiteye sahiptir -
"zeka açısından hiçbir fark yoktur" .

Bugge Wicksell, kadınların daha az başarı elde etmesinin nedeninin anatomik yetersizliğe değil, eğitim eksikliklerine bağlanabileceğini savundu .
Üniversite derneği Skuld ve Norveç Kadın Hakları Derneği (NKF) aracılığıyla
Bugge Wicksell, kadınlar için daha iyi ilköğretim, eşit ortaöğretim
ve genişletilmiş mesleki ve mesleki eğitim için kampanya yürüttü.

Amaç, "kadınlara hayatları üzerinde seçim yapmalarını ve karar vermelerini sağlayacak bağımsızlığı vermektir" . Yapısal ve kültürel giriş engelleri, üniversitelerin kadın öğrencilere yasal olarak açılmasının hemen çok az etkisi olduğu anlamına geliyordu.

Kayıt koşullarını karşılayabilen az sayıdaki kadından çoğu sanat, tarih ve dil eğitimine yönlendirildi. Dahası, profesyonel istihdam seçenekleri yetersizdi. Geleneksel olarak 'bakım' olarak tanımlanan alanlar, özellikle okul öğretmenliği ve hemşirelik bir istisnaydı.

Bu tür mesleki ayrımcılık konusunda İsveç kadın hareketinin üyeleri arasında önemli bir gerginlik vardı . Örneğin, Ellen Key , kadınların bakım işleri için daha uygun olduğuna inanıyordu.

Kadınların doğrudan erkeklerle rekabet etmek zorunda olmadığı cinsiyete özgü istihdam seçeneklerini savundu. Buna karşılık Alva Myrdal, bakım işini kadınlar tarafından yapılan bir "sevgi emeği" olarak tanımlayan kültürel normlardan şikayet etti; bu nitelendirme doğrudan daha düşük ücrete dönüşüyordu.

Hemşirelik konusunda, "Bu meslek, bütünüyle, her zaman kadınlar için uygun bir meslek olarak kabul edilmiştir. Bu durum, uzun eğitim, sorumluluk ve uzun çalışma saatleri göz önüne alındığında, şaşırtıcı derecede düşük olan ücretlere de yansımıştır" .

Bugge Wicksell, kadınların erkeklerle eşit istihdam fırsatlarına sahip olması gerektiğini savunarak en radikal tutumu benimsedi . Eşit eğitim olmadan, kadınlar öz saygıları ve kişisel bağımsızlıkları için gerekli olan tam ekonomik ve politik eşitliğe asla ulaşamayacaklardı.

Birlikte Yaşam / Kadınlar Vardır

"Kadınlar, erkek olarak kendilerini hayata hazırlamak için beceri sahibi olmalılar"; orta sınıf normlarına dayanan cinsiyete göre ayrılmış eğitim yerine, "kız çocuklarının en azından karşı cinsten aldığımız kadar iyi sonuçlar elde edecek şekilde eğitilmesi bir kadın meselesi haline gelmelidir" .

Bu, işçi sınıfından kadınlar için de geçerliydi.

Bugge Wicksell, bu kadınlar için mesleki ve teknik eğitime yapılan yatırımların verimliliği ve ücretleri artıracığını savundu.

Genişletilmiş istihdam seçenekleriyle (özellikle evli kadınlar için) bir araya geldiğinde, bu tür programlar aile yaşam standartlarını önemli ölçüde iyileştirebilir.

İsveçli muhafazakârlar, kadınlar için eşit eğitim fırsatlarını reddettiler ve bu tür seçeneklerin kadınları evlenip çocuk yetiştirmek yerine gençliklerini okuyarak geçirmeye teşvik ederek nüfus artışını baltalayacağını iddia ettiler .

Her iki Wicksell da karşı tarafta güçlü pozisyonlar alarak, dine ve geleneksel cinsiyet rollerine dönüşten ziyade eğitimin, daha iyi yaşam koşullarının ve yasallaştırılmış doğum kontrolünün ailelerin hayatlarını ve çocuklarını daha etkili bir şekilde planlamalarına olanak sağlayacağını savundular.

"Modern işçiler (modern kadınlar gibi) az çok sıradan hayvanlar -hem yük hayvanı hem de üreme hayvanı- olmaktan bıktılar ve tamamen insan olduklarını hissetmek istiyorlar" .

Bu nedenle eğitim hem kişisel gelişim hem de nüfusun sağlık ve ahlaki durumunu iyileştirmek için gerekliydi .

Devlet tarafından finanse edilen daha geniş kapsamlı bir eğitim, aslında daha büyük aileleri teşvik edebilir.

"Gençlerin gelecekteki meslekleri için eğitilmesi ve yetiştirilmesi"ne destek, ebeveynlerin endişelerini azaltacak ve böylece "topluma zeki ve sağlıklı çocuklar sağlayabilecek konumda olan hiç kimse, özel ekonomik çıkarlar nedeniyle bunu yapmaktan alıkonulmayacaktır" .

Evlilik ve Mülkiyet

Öğrencilik yıllarından itibaren kadın eşitliğinin savunucusu olan Knut Wicksell, 1878'de Uppsala Üniversitesi'nde verilen yıllık 'Kadına Hitap' töreniyle kendini bir halk hatibi olarak tanıttı. Güzellik ve nezaket üzerine alışılmış klişeler yerine, Wicksell, bir kadının toplumdaki statüsünün evliliğe getirebileceği zenginlikle belirlendiği temasını öne sürdü.

Nitekim evlilik, çoğu orta ve üst sınıf kadın için temel bir ekonomik gerçeklik ve "sosyoekonomik nedenlerle gidip evlenmek" zorundaydı .

Evlilik kadınlara bir miktar maddi güvence sağlasa da, bu onların bağımsızlıklarını tehlikeye atıyordu. Bir dizi makalede , Bugge Wicksell kadınlar için farklı ulusal evlilik yasalarının ekonomik etkilerini özetledi.

Bu parçalarda birbiriyle ilişkili birkaç ekonomik tema belirgin olsa da, çoğu kadınların evlilikte finansal bağımsızlık hakkına odaklanıyor. Örneğin İsveç'te kadınlar evlendiklerinde kocalarının yasal bakmakla yükümlü oldukları kişi haline geliyorlardı.

Bu durum, bağımsız finansal kararlar alma yeteneklerini ciddi şekilde kısıtladı ve birçok yetenekli kadının iş veya diğer girişimci faaliyetlerde bulunmasını engelledi. Bugge Wicksell, kadınların evliliğe getirilen varlıkların mülkiyetini koruyabilmeleri veya ortak mülkiyete sahip olabilmeleri gerektiğini savundu.

Evlilik mallarının ortak mülkiyeti yasal olarak tanınmalıdır; kadınlar ev dışında kazandıkları ücretleri kontrol etme hakkına sahip olmalı ve çocukları ile ilgili seçimlerde söz sahibi olmalıdır . Kadınlara mülklerini ve kazançlarını kontrol etme konusunda yasal hak verilmesi, daha fazla kadının profesyonel ve ticari faaliyetlerde bulunmasını teşvik edecektir .

Aileleri daha yüksek gelir elde edecek ve toplum, kadınların yenilikçilik ve rekabetinden faydalanacaktır. Toplumun kadınların eve yaptıkları katkıların değerini anlamasını teşvik etmek için Bugge Wicksell, ev işleri için onlara ücret ödenmesini savunmuştur.

"Eve işini verirse, daha fazlasını talep ederim; yaptığı işin, tıpkı ev dışında yaptığı gibi, parayla değerlendirilmesi gerektiğini düşünüyorum" .

Nitekim, "yetenekli bir eş, ücretli bir ev hizmetçisinden çok daha ucuzdur" .

Ancak Bugge Wicksell, evliliğin temelde işbölümünden kaynaklanan avantajlara veya "açlığı gidermek için karşılıklı yardımlaşma" ihtiyacına dayandığı fikrini reddetti; "kocanın eşinde aradığı şey aslında bir ev hanımı ve bir ebedir" . Bunun yerine, evliliğin itici gücünü arkadaşlık arzusunda buldu. Sivil evlilik sözleşmeleri, geleneksel yasal veya dini evliliğe bir alternatif sunuyordu.

Bugge Wicksell, "Gönüllü sözleşme, kalıcı ve mutlu bir bağ sağlamanın en iyi yoludur" iddiasında bulundu. Sözleşmeler, evlilikte adil bir geçim sağlamak ve terk edilme veya dul kalmanın yol açtığı yoksulluğa karşı korunmak için yazılmalıdır. Sözleşmeler "kadını maddi olarak bağımsız kılmalı" ve "kendini koruyabilmesini sağlamalıdır" .

Bu tür bir bağımsızlık, temel bir "insan hakkı", "kadınların maddi olarak daha iyi durumda olmasını sağlamak, evli kadınlara mülkiyet hakları ve yetki vermek için kişisel özgürleşme çalışmasının gerekli temeli olan pratik şeylerin" bir parçasıydı . Wicksell's'in sözleşmesi, hane halkına bağımsız gelirlerinin bir fonksiyonu olarak karşılıklı katkılarda bulunmayı şart koşuyor ve her iki tarafın da gelire bağlı olarak çocuklara yapacağı maddi desteği garanti ediyordu. Bu anlaşma, Bugge Wicksell'i yasal bağımlılıktan korurken, aynı zamanda "evlilik kurumunun ekonomik yanından" gelen mali güvenliği de garanti altına alıyordu.

Bugge Wicksell, evli kadınların kendi mülklerini yönetmelerini ve ev dışında çalışmalarını bireysel gelişim ve kişisel özgürlük açısından genel olarak savunsa da, bunun pratik sonuçları da vardı. Bunlar arasında "kötü bir kocaya karşı koruma" ve erken evliliğin kolaylaştırılması yer alıyordu. İskandinav geleneğinde evliliğin finansal güvence sağlanana kadar ertelenmesi, birçok kadının 20'li yaşların sonuna kadar evlenmemesine neden oluyordu .

Orta ve üst sınıf kadınların, eğitim veya mesleklerine bakılmaksızın, evlendikten sonra ücretli işlerinden ayrılmalılarının beklenmesi de bekarlık hayatını uzattı . Nitekim Knut Wicksell, İsveç'teki doğurganlık oranındaki düşüşün büyük bir kısmını geç evliliğe bağlamış ve "doğum oranındaki düşüşün tamamen azalan evlilik oranlarından kaynaklandığını" ve "özellikle daha yüksek yaş gruplarındaki kadınlarda evlilik içindeki doğurganlığın azaldığını" açıklamıştır.

**İSVEÇ'TE
NÜFUS VE KADIN EŞİTLİĞİ
3**

**Marianne Johnson
Denise Robson**

Birlikte Yaşam / Kadınlar Vardır

Kadınlar, Ücretler ve İş

Her ne kadar tüm kadınlar ailelerinin mali refahı üzerinde daha fazla kontrol sahibi olmak istese de, işçi sınıfından kadınların, dulların ve bekar annelerin karşılaştığı zorluklar özellikle dikti.

Kötü çalışma koşulları, sınırlı istihdam seçenekleri ve yetersiz ücretlere ek olarak, çok sık ve plansız çocuk doğurma, geçimlerini sağlama becerileri üzerinde çok büyük bir etkiye sahipti. Bunların hepsi bir arada, "büyük kapsamlı sosyal ve politik meselelerdi; insanlar, meselenin kadınların gülünç talepleri değil, çalışan insanların ciddiyeti olduğunu farkındalar" .

Klasik iktisatçılar, uzmanlaşmanın ve insan sermayesi yatırımının ücret belirlemesinin önemli bileşenleri olduğunu uzun zamandır kabul ediyorlardı; Wicksell de bunu işsizlik ve nüfus analizinde tartışmıştı .

Bugge Wicksell, durumun kadınlar için de farklı olmadığını; aslında "her kadının ekmeğini kazanabileceği özel bir şey öğrenmesi gerektiğini" açıkladı . Uygun bir eğitim olmadan, kadınların kazançlarını artırma yetenekleri çok azdı.

Çoğu zaman, sadece erkeklerden daha ucuz oldukları için istihdam ediliyorlardı; firmalar daha az vasıflı kadınları erkeklerin yerine koymaya istekliydi, ancak yalnızca daha düşük ücretlerle.

Kadınlar için daha düşük ücretlere katkıda bulunan diğer faktörler, kadın işinin kabul edilebilir kabul edildiği birkaç alanda kalabalıklaşma, kadın işine daha az değer veren gelenekler ve kadın işinin kesintiye uğramaya daha yatkın olmasıydı . Ücretleri artırma çabaları genellikle işsizlik tehditleriyle karşılanıyordu.

Efendiler, kadın işçileri kullanarak erkek işçilerinin ücretlerini düşürüyor, erkek işçileri de kadın işçilerine yönlendiriyorlardı. Kadınlar erkeklerden önemli ölçüde daha düşük bir ücretle çalışmak istemezlerse, işverenlerinin erkekleri işe almakla, erkekler de taleplerini reddetmek istemezlerse kadınları işe almakla tehdit ediliyorlardı.

Kadınlar için durumu daha da zorlaştıran şey ise, aynı mesleki eğitimi ve dolayısıyla aynı beceriyi erkeklerle elde edememeleriydi. Bunu başaranlara kadar da elbette aynı maaşı talep edemezlerdi .

Kadınların çalışma yaşamındaki sorunları daha iyi kavramak için Norveç Kadın Hakları Derneği, "ülkemizdeki serbest çalışan kadınların koşulları" üzerine çeşitli çalışmalar yaptırdı.

Bu çalışmalar, "bu kadınların birleşmesi için çalışmak ve özellikle el sanatları alanında daha fazla sanayi alanı açmak ve böylece meslek okulları ve uygulamalı eğitim kurumlarının kurulmasının önünü açmak" amacıyla yürütüldü .

Birçok kadının varoluşunun güvencesiz olduğunu gösteren ampirik verilerle desteklenen kadın davasının ilk pratik başarılarından biri, kadın ilkokullarında ve tarım okullarında mesleki müfredat seçeneklerinin genişletilmesi idi.

Nüfus artışı, kadınların çalışması ve ücret düzeyleri arasındaki ilişki politikacılar, sosyal reformcular ve akademisyenler tarafından geniş çapta ele alındı .

Birçok kişi, kadınların istihdam fırsatlarının artmasının nüfus artışını azaltacağını, çünkü kadınların çıkarlarının ev dışına yönlendirileceğini iddia etti.

Wicksell'lar, işçi sınıfından kadınlar için daha fazla finansal güvenliğin, çocuk ölüm oranlarının azaltılması yoluyla nüfus düzeyleri üzerinde olumlu bir etkiye sahip olabileceğini savundu.

İyileştirilmiş yaşam koşulları ve beslenme, özellikle çocuk işçiliğinin yasaklanmasıyla birleştiğinde, çocuklar için daha iyi sağlık sonuçlarına yol açacaktı .

"Çocukların yetersiz bakımı" sağlıksız koşullarla birlikte çocuk ölüm oranlarına en büyük katkıda bulunanlardan biriydi .

Ancak, "tüm toplumsal sorunların derin bağlantısı... ve bunların hiçbirini tek başına çözmenin imkânsızlığı", nüfus, eğitim, sağlık, çalışma koşulları ve kadın hakları da dahil olmak üzere birçok alanda koordineli çabaların gerekli olduğu anlamına geliyordu .

Nüfus Krizi ve Toplumsal Cinsiyet Eşitliği

Wicksells ve Myrdals

Bilginin çiftler tarafından veya evli partnerler arasındaki işbirliklerinde nasıl üretildiğinin incelenmesi, kadınların tarihsel olarak oynadıkları birçok farklı rolü aydınlatır; bunlar arasında ev ve kariyer desteği sağlamaktan birincil ama gizli araştırmacılar olarak hizmet etmeye kadar uzanan roller yer alır .

Bu tür analizler bazen "erkeklerin genellikle daha tam bir profesyonel takdir gördüğü ortak bilimsel çalışmalara kadın işbirlikçilerinin değersiz katkılarını telafi etme" çabası olarak görmezden gelinse de, akademik metinlere ek olarak arşiv araştırma belgelerini, araştırma eserlerini ve popüler yayınları da dikkate alan çalışma, kadınların katkılarının çeşitliliğinin daha kapsamlı bir şekilde anlaşılmasını sağlamıştır.

20. yüzyılın başında ortaya çıkan , sosyal bilim araştırmalarının sosyal aktivizmle harmanlanmasından dolayı bu adı alan bir tür eşleşme olan 'sosyal bilimler çifti'nin tipik örneğiydi. Anna Bugge Wicksell tamamen popüler tüketim için yazmıştı. Knut Wicksell, açıkça belirttiği amacı İsveç halkının eğitimi olan iki ayrı kitleye -akademik sosyal bilimciler ve genel halk- yazıyordu. Wicksell'lerin ilişkisi, sosyal sorunlara olan ortak ilgi alanları, ayrı yazılar ve Wicksell'in kariyerine "perde arkası desteği" ile karakterize ediliyordu.

Wicksell'lerden daha çok, her iki Myrdal da sosyal tartışmalarda 'uzman' rolünü benimsedi . 1940'ların ortalarına kadar çalışmalarının çoğu akademik ve politik iş birliğinin ürünüydü. Evrensel oy hakkı 1919'da elde edilmiş olmasına rağmen Myrdallar, kadın haklarının hâlâ çoğunlukla nüfus sorununa ilişkin kamuoyu algısına bağlı olduğunu fark ettiler.

1930'lara gelindiğinde, doğurganlık oranları kadın başına 1,76 çocuğa düştüğü için 'sorun' bir 'kriz' haline gelmişti . Aciliyet duygusu Büyük Buhran'ın ekonomik şoklarıyla daha da arttı. Bağlam göz önüne alındığında, Kris ibefolkkningsfrågan'ın anında popüler bir sansasyon yaratması ve "İsveç kamuoyu tartışmasına bomba gibi düşmesi" şaşırtıcı değildir.

"Çocuk doğurma oranının azalması sonucu nüfus azalması tehdidi ve radikal sosyal reformlar talebi" gibi iki toplumsal konuyu birleştirmiştir. İstatistiksel analizden yararlanarak ve Amerika Birleşik Devletleri'nde Rockefeller Bursiyerleri olarak geçirdikleri yıl boyunca öğrendikleri sosyal bilimler yöntemlerini kullanarak Myrdallar, Nüfus sorunu, toplumda derin ve radikal bir sosyalist dönüşüm için en güçlü argümana dönüşecektir.

Ülkemizin toplumsal koşullarının, vatandaşların yeniden yeterli sayıda çocuk dünyaya getirmek istemelerini sağlayacak şekilde değiştirilmesi ve böylece halkımızın yok olmaması için siyasi talebi güçlü bir şekilde yükseltecektir . Thomas Etzemüller , İsveç basınına nüfus teorileri ve tartışmaları hakkında bilgi edinmesi konusunda eğittiği için Knut Wicksell'e teşekkür eder.

"Medya, bu tür tabu ihlallerinin düzenli olarak ulusal öneme ulaşmasını sağladı ve özellikle Alva ve Gunnar bundan büyük ölçüde faydalandı" . Ancak, ortak bir tanıtım eğilimine rağmen, Myrdallar nüfus konusunda Wicksell'den bazı önemli noktalarda ayrıldılar; en önemlisi, neo-Malthusçuluğu ve aşırı nüfus varsayımını reddettiler.

"Gelecekte hiç kimse çocukların yalnızca ebeveynlerinin özgür tercihi sonucu doğması gerektiğini sorgulamayacak olsa da... o zaman İsveç örneğinde neo-Malthusçu hareket tarihe karışır. Anıtını hak ediyor, ancak olumlu anlamda sunabileceği başka bir şey yok" diye beyan ettiler Myrdallar . Gunnar Myrdal daha önce, "Politik Unsur Ekonomi Teorisi " adlı eserinin bir parçası olarak nüfusla ilgili bir bölümü terk etmiş ve "nüfus doktrini ekonomide o kadar kötü sunuldu ki, bu konuya ciddi bir kitapta ayrı bir bölüm veremedim" iddiasında bulunmuştu. Taslak bölümde ve Kris'te optimum nüfus kavramını reddetmişti.

Çocuk doğurma kararları konusunda "bireyin rasyonel kişisel çıkarı ile toplumun genel çıkarı" birbirinden çok farklı olabileceğinden bunu belirlemek imkansızdı ve pratik olarak da işe yaramazdı . Wicksell'den bir başka sapma olarak Myrdallar, tüm toplumların kaçınılmaz olarak Malthusçu doğal sınırlarla karşılaşacağı öncülünü reddetmişlerdi. Azalan marjinal getirilerin kaçınılmaz olduğunu gösterecek doğal kaynaklar, emek, sermaye ve teknoloji arasında basit bir bağlantı yoktu. Myrdallar ayrıca teknolojinin kaynak kısıtlamalarını hafifletme potansiyeli konusunda çok daha iyimser bir görüşe sahipti . Ancak, bu önemli farklılıklara rağmen, Kris her iki Wicksell'in çalışmalarıyla önemli bir ortak noktaya sahipti: Kadınların ekonomik statüsünü nüfus sorununun merkezine yerleştirmek .

"Çocuk doğurma oranının azalması sonucu nüfus azalması tehdidi ve radikal sosyal reformlar talebi" gibi iki toplumsal konuyu birleştirmiştir. İstatistiksel analizden yararlanarak ve Amerika Birleşik Devletleri'nde Rockefeller Bursiyerleri olarak geçirdikleri yıl boyunca öğrendikleri sosyal bilimler yöntemlerini kullanarak Myrdallar, Nüfus sorunu, toplumda derin ve radikal bir sosyalist dönüşüm için en güçlü argümana dönüşecektir.

Ülkemizin toplumsal koşullarının, vatandaşların yeniden yeterli sayıda çocuk dünyaya getirmek istemelerini sağlayacak şekilde değiştirilmesi ve böylece halkımızın yok olmaması için siyasi talebi güçlü bir şekilde yükseltecektir . Thomas Etzemüller , İsveç basınına nüfus teorileri ve tartışmaları hakkında bilgi edinmesi konusunda eğittiği için Knut Wicksell'e teşekkür eder.

"Medya, bu tür tabu ihlallerinin düzenli olarak ulusal öneme ulaşmasını sağladı ve özellikle Alva ve Gunnar bundan büyük ölçüde faydalandı" . Ancak, ortak bir tanıtım eğilimine rağmen, Myrdallar nüfus konusunda Wicksell'den bazı önemli noktalarda ayrıldılar; en önemlisi, neo-Malthusçuluğu ve aşırı nüfus varsayımını reddettiler.

"Gelecekte hiç kimse çocukların yalnızca ebeveynlerinin özgür tercihi sonucu doğması gerektiğini sorgulamayacak olsa da... o zaman İsveç örneğinde neo-Malthusçu hareket tarihe karışır. Anıtını hak ediyor, ancak olumlu anlamda sunabileceği başka bir şey yok" diye beyan ettiler Myrdallar . Gunnar Myrdal daha önce, "Politik Unsur Ekonomi Teorisi " adlı eserinin bir parçası olarak nüfusla ilgili bir bölümü terk etmiş ve "nüfus doktrini ekonomide o kadar kötü sunuldu ki, bu konuya ciddi bir kitapta ayrı bir bölüm veremedim" iddiasında bulunmuştu. Taslak bölümde ve Kris'te optimum nüfus kavramını reddetmişti.

Çocuk doğurma kararları konusunda "bireyin rasyonel kişisel çıkarı ile toplumun genel çıkarı" birbirinden çok farklı olabileceğinden bunu belirlemek imkansızdı ve pratik olarak da işe yaramazdı . Wicksell'den bir başka sapma olarak Myrdallar, tüm toplumların kaçınılmaz olarak Malthusçu doğal sınırlarla karşılaşacağı öncülünü reddetmişlerdi. Azalan marjinal getirilerin kaçınılmaz olduğunu gösterecek doğal kaynaklar, emek, sermaye ve teknoloji arasında basit bir bağlantı yoktu. Myrdallar ayrıca teknolojinin kaynak kısıtlamalarını hafifletme potansiyeli konusunda çok daha iyimser bir görüşe sahipti . Ancak, bu önemli farklılıklara rağmen, Kris her iki Wicksell'in çalışmalarıyla önemli bir ortak noktaya sahipti: Kadınların ekonomik statüsünü nüfus sorununun merkezine yerleştirmek .

Her iki çift de entelektüel ve aktivist olarak, konut koşulları, halk sağlığı, doğum kontrolü ve yoksulluğun nedenleri ve çözümleri hakkındaki görüşlerini sunarak, dönemin toplumsal tartışmalarına önemli katkılarda bulundular.

Tüm bu tartışmaların üzerinde, İsveç'e özgü "nüfus sorunu" kaygısı vardı.

Knut Wicksell, 1880'lerde kitlesel göçün ve yüksek yoksulluk oranlarının nedeninin aşırı nüfus olduğunu tespit etti; çözümü, aileleri iki veya üç çocukla sınırlayarak elde edilecek optimum, sabit bir nüfustu.

1930'lara gelindiğinde, Alva ve Gunnar Myrdal, İsveç devletinin nüfusunun azalmasından endişe duyuyorlardı; çareleri, doğurganlığı yenilenme seviyelerine geri döndürmek için tasarlanmış pronatalist sosyal refah politikaları oluşturmaktı.

Ancak Wicksell'lar ve Myrdal'lar, nüfus sorunları ve kadın hakları arasında temel bir bağlantı olduğunu varsayma konusunda hemfikirdi.

Bu makalede, Anna Bugge Wicksell'in toplumsal cinsiyet eşitliği kampanyasında ekonomik argümanları nasıl kullandığını inceledik ve özellikle toplumsal cinsiyet meseleleri ile nüfus sorunu arasındaki etkileşime dikkat çektik.

Popüler yazıları ve kamusal konuşmalarıyla kadın hakları davasına önemli katkılarda bulunmuş olsa da, en azından Myrdal'ın Kris i befolkningensfrågan örneğinde görüldüğü gibi, bir sonraki nesil ekonomik reformcuların çalışmalarında en belirgin şekilde kalıcı olan, Knut Wicksell'in kadınlar ve nüfus hakkındaki düşünceleriydi.

Dolayısıyla, Anna Bugge Wicksell ve Knut Wicksell'in bireysel katkılarının etkisini izleme çabamız, fikirlerin akademik ve popüler eksenlerde nasıl ilerlediğini ve ayrıca bu fikirlerin ivmesinin bilgi üretimi ve yayılımına getirilen sosyo-kültürel cinsiyetçi kısıtlamalardan nasıl etkilenebileceğini incelemek için bir yol sunmaktadır.

Kadınların iktisat düşüncesine katkılarına dair önceki tarih yazımı çalışmalarıyla tutarlı olan birkaç geçici sonuç çıkarılabilir .

Avrupa'nın geri kalanı gibi, İsveçli kadın öncüler de resmi ekonomi eğitimine erişimde önemli engellerle karşılaştı.

Çağdaş ekonomi tartışmalarına katkıda bulunmaya çalışanlar bunu kitaplar veya akademik dergi makaleleriyle değil, gazete ve dergilerde kadın okuyuculara yönelik yazılar yazarak yaptı.

Hem yazılarının konuları hem de mevcut yayılma yolları, çalışmalarının sonraki nesiller tarafından göz ardı edilmesine katkıda bulundu.

Bugge Wicksell'in durumunda, mirası daha da sulandı çünkü birçok başka kadın aktivistle entelektüel alanı paylaşıyordu ve bu da belirli fikirleri tek bir kişiye atfetmeyi zorlaştırıyordu.

Fikirlerin entelektüel meşruiyeti ve itibarının atıf uygulamalarıyla sağlandığı akademik yazılar için durum farklıdır .

Bu belki de Wicksell'in kadınlar ve nüfus sorularına yaptığı katkıların Kris'te korunmasını , ancak Bugge Wicksell'in katkılarının korunmamasını açıklıyor.

Son olarak, geleneksel akademik yolların ötesindeki etkiyi incelemek, kadınların sosyal reformları motive etmek için gereken akademik olmayan bilginin üretiminde oynadıkları önemli rolleri açıkça ortaya koyuyor .

Myrdal'lar Kris'i yazdığında Wicksell'lerin artık radikal olarak görülmemesi , ekonomide kadınların uygun rollerine dair popüler görüşleri değiştirmek için kırk yıl süren zorlu mücadelelere atfedilebilir.

"Muhtemelen Wicksell'in kendi ısrarlı ve sansasyonel propagandasının bu değişimde önemsiz olmayan bir rol oynadığı gösterilebilir" .

Aynı şey Anna Bugge Wicksell için de söylenebilir.

İSVEÇ'TE NÜFUS VE KADIN EŞİTLİĞİ 4

**Marianne Johnson
Denise Robson**

Birlikte Yaşam / Kadınlar Vardır

Cinsiyet ve Nüfus Krizi

Kris, Myrdalları iki savaş arası sosyal reform hareketinin ve Sosyal Demokrat Parti'nin liderliğine taşıdı . "Tipik bir neoklasikçi" olan Knut Wicksell'in aksine, Myrdallar devletin hem sosyal hem de ekonomik politikayı yönlendirmede çok daha büyük bir rol üstlenmesini öngörüyordu .

Bu amaçla Gunnar, İsveç Kraliyet Komisyonlarına konut, bütçe reformu ve tarımsal üretim konularında uzmanlık sağladı; ayrıca nüfus komitesine başkanlık etti. 1936'da parlamentonun alt kanadına seçildi.

Alva, İsveç Profesyonel Kadınlar Derneği'nin başkanlığını yaptı ve özellikle ev dışında çalışan kadınlara ve çocuk bakımına odaklanan evli kadınların haklarıyla ilgili hükümet komisyonunun genel sekreteriydi. Maribel Morley ve Jamie Martin , Myrdalların 1930'larda "bilim insanları ve politika yapımcılar olarak simbiyotik gelişiminin" Alva ve Gunnar'ın Kris'e göreceli katkılarını ayırt etmeyi zorlaştırdığını savunuyorlar . Ancak diğerleri vurgu farklılıkları belirtiyorlar. Örneğin, Irene Wennemo , Gunnar'ın temel ilgisinin nüfus azalmasının talep, istihdam ve ulusal çıktı üzerindeki etkileri olduğunu fark etti.

Buna karşılık, Alva nüfus sorununu öncelikle sosyal politika reformunun gerekçesi olarak görüyordu. Alan Carlson benzer şekilde işbölümünü nitelendirdi. Gunnar "tarihsel, teorik, ekonomik ve istatistiksel bölümleri" hazırlarken, Alva aileler, çocuklar ve belirli program önerileri hakkındaki bölümlerin taslağını hazırladı.

Nüfus azaltmanın ekonomik ve sosyal etkileri ve nüfusun ahlak, cinsel özgürlük, din ve işçi haklarıyla ilişkisi, 1930'ların başında İsveç'te yaygın olarak tartışıldı . Bu dönemde Myrdallar tarafından üretilen araştırma raporlarını, dersleri, radyo konuşmalarını, popüler yazıları ve röportajları dikkate almak bile zor olacaktır.

Bu nedenle, prosopografik bir yaklaşımdan ziyade, odak noktamızı Wicksell'lerin Kris üzerindeki etkisini ele alacak şekilde daraltıyoruz ve bunu Alva Myrdal'ın kitabın İngilizce özetiyle destekliyoruz . Analiz, Knut Wicksell ve Anna Bugge Wicksell'in fikirlerinin bir sonraki nesil sosyal reformculara nasıl ulaştığına dair bir test vakası sunarken aynı zamanda cinsiyet eşitliği ve nüfusun kesişim noktasına odaklanmayı sürdürüyoruz.

Myrdallar, nüfus krizinin çözümünün aile desteğine odaklanan sosyal politikaların geliştirilmesinde yattığına inanıyorlardı. Bu gerekliydi çünkü nüfus sorunu temelde bir kadın meselesiydi.

Sanayi Devrimi'nden önce aileler en önemli sosyoekonomik birimdi. Bu birimler, erkeklerin, kadınların ve çocukların her birinin uzmanlaşmış ve gerekli emeği sağladığı tarımsal ve evsel üretim etrafında şekillenmişti.

Alva Myrdal şöyle açıklamıştı: "Çalışma koşulları ve ekonomik statü iki cinsiyet için de önemli ölçüde daha homojendi... her ikisi de, erkek veya kadın emeğinin daha yüksek veya daha düşük değerlendirilmesine neredeyse hiç izin vermeyen bir işbölümüne göre üretken işlere katkıda bulunuyordu... her iki alan da mesleki beceri gerektiriyordu" .

Sanayileşme, dinamiği kökten değiştirdi. Çocuk doğurma ve büyütme talepleri, erkeklerin aile üretiminden kurtulup ücretli iş gücüne ilk girenler olması anlamına geliyordu. Kadınların aileye katkıları artık açıkça ekonomik olarak üretken değildi; bu nedenle kadınların emeği erkeklerin emeğinden daha az değerli görülmeye başlandı.

Aile gelirinin tek sağlayıcısı olan erkekler, eşleri üzerinde güç kazandı. On dokuzuncu yüzyılın ortalarında, İsveç yasaları, kocaların eşlerine ve çocuklarına bakma yükümlülüğünü açıkça kanunlaştırdı ve kadınları ekonomik ve yasal bağımlılığa indirdi .

Bu bağlamda Alva Myrdal, feminizmin radikal bir yol olmadığını, aksine "sanayileşmenin kadınları mahrum bıraktığı mesleki görevleri ve güç araçlarını korumak, geri kazanmak veya bunların yerine geçmek için savunmacı bir pozisyon" olarak anlaşılması gerektiğini savundu .

Kadınların işgücü piyasasından soyutlanması, aile birimi üzerinde daha büyük bir ekonomik baskıya yol açtı. Tarım topluluklarında "evlilik ekonomik olarak kârlıydı... [ancak] kentsel bir hanede evliliğin gelir yerine harcama artışına yol açtığı düşünülür" . İnsanlar buna daha az sayıda ve daha geç evliliklerle karşılık verdi.

Evlenenlerin daha az çocuğu oldu; bu tercih, erkeklerin tek başına geçimini sağlayanlar olarak karşı karşıya kaldıkları daha büyük yükleri karşılamaya yetecek kadar artmayan ücretlerle daha da pekişti .

Birlikte Yaşam / Kadınlar Vardır

Kadınlar için daha geleneksel toplumsal rollere geri dönmek yerine -çünkü "geri dönmek tamamen imkansızdır" nüfus azalması sorunu, hem bireysel özgürlüğü hem de toplumsal olarak gerekli çocuk yetiştirmeyi aynı anda destekleyebilecek kurum ve koşulları geliştirerek en iyi şekilde ele alınabilir. Önceki nesil, "ekonomik özgürlük ve kadınlar için çalışma özgürlüğü, ardından eğitim kurumlarının açılması ve sonrasında siyasi oy hakkının güvence altına alınması" da dahil olmak üzere büyük ilerlemeler kaydetti . Daha önceki kampanyacılar evli kadınların çalışma hakkı için mücadele ederken, Myrdallar kadınların büyük ölçüde çalışma hakkına sahip olacağını varsaydılar.

Nitekim Alva Myrdal, "ekonomik nedenlerle evli kadının ailenin geçimine katkıda bulunma fırsatına sahip olması ve ideolojik nedenlerle de huzur ve güven içinde hissedebilmek için çalışma özgürlüğüne sahip olması gerektiği" iddiasında Bugge Wicksell'i tekrarlıyor.

"Evlilik ve annelik hakkı", ailelerin çocukların ekonomik yükünü omuzlamalarına yardımcı olabilecek kurum ve hizmetlerin geliştirilmesini gerektiriyordu . Bunlardan en önemlilerinden biri yüksek kaliteli ve yaygın olarak erişilebilir çocuk bakımıydı. Çiftlikte, çocuk bakımı daha az sorun teşkil ediyordu çünkü her iki ebeveyn de gözetim sağlayabiliyordu. Sanayi toplumunda kadınlar çalışmak ve çocuk bakmak arasında seçim yapmak zorundaydı; aslında bu, 1930'dan beri yapılan evliliklerin %38'inin çocuksuz olmasını açıklayabilir .

Toplum, ücretsiz çocuk bakımının yanı sıra, doğumu kolaylaştırmak istiyorsa, doğum öncesi ve sonrası ücretsiz tıbbi bakım, çocuklar için ücretsiz tıbbi bakım, çocuklu ailelere barınma ve giyim yardımı, ücretsiz kreş ve ilkökul eğitimi, ücretsiz yaz kampları ve okul sonrası programlar ve çocuk beslenmesini iyileştirmeyi amaçlayan programlara destek gibi ek reformlar da zorunlu kılınmalıdır . Listeleri, Wicksell's'ların bir nesil önce savunduğu politikalardan çok da farklı değildi.

Wicksell'ler ve Myrdal'lerin ayrıştığı nokta, bu tür politika değişikliklerinin nasıl gerçekleştirileceğiydi. Knut Wicksell, siyasi sürecin daha fazla demokratikleşmesinin, doğal olarak yoksulları ve işçi sınıflarını destekleyecek politikalarla sonuçlanacağını öngörmüştü . Buna karşılık, Myrdal'ler sosyal mühendisliği benimsediler. İsveç halkının "gündelik yaşamlarına girmekten" ve onları iyi bir toplum yaratmaya yönlendirmekten çekinmediler .

Birlikte Yaşam / Kadınlar Vardır

Myrdal'lerin çabaları İsveç refah devletinin hızla inşasını kolaylaştırırken, çalışmaları aynı zamanda bireysel özgürlük ihlallerine de katkıda bulundu; belki de en vahimi, uygunsuz görülenlerin kısırlaştırılmasıydı.

Wicksell'in sosyal bilim bilgisine yönelik daha mütevazı yaklaşımına uygun olarak, öjeni politikalarını reddederek "kendi adıma, genetik yasalarıyla ilgili araştırmalar, özellikle psikişik alanda, şu anda görünenden daha fazla ilerlemediği sürece, bu öneriler karşısında biraz tereddütlü kalıyorum" iddiasında bulundu .

Wicksells'in Etkisinin Değerlendirilmesi

Samuel Moyn'un fikirlerin toptan benimsemektense, sahiplenme ve uyarlama yoluyla orijinal bağlamlarının ötesine daha kolay geçtiği iddiası, Wicksell'lerin Kris üzerindeki etkisinin incelenmesinde açıkça görülmektedir .

Myrdal'ler, Knut Wicksell'in nüfus ve kamuoyunun tepkisi üzerine on üç sayfa ayırıyorlar; Malthus dışında hiç kimse bu kadar ilgi görmüyor.

Wicksell'in neo-Malthusçu öncülünü, teknik teorisini ve optimum nüfus kavramını reddetmekle birlikte, doğurganlık oranlarını belirlemede sosyo-ekonomik faktörlerin önemine ilişkin değerlendirmesini benimsiyorlar.

Wicksell ayrıca, nüfus sorununu İsveç halkının dikkatine sunduğu ve Malthus ile John Stuart Mill'in teorilerinin "bilgisini İsveç'e aktardığı" için de övgüyü hak ediyor . Böylece Wicksell, Myrdal'lerin nüfusa ilişkin ekonomik analizlerine ve önerdikleri reformlara özgün bir İsveç entelektüel meşruiyeti sağlamış oldu. Nitekim Carlson , Kris'i kıta Avrupası'ndaki doğum yanlısı tartışmalardan etkilenmemiş, özellikle İsveç ürünü bir karakter olarak tanımlamıştır.

Anna Bugge Wicksell, Kris'te yer almaz . Knut'un varlığını ve Anna'nın yokluğunu, Knut'un nüfus sorunları konusunda uzmanlaşmış bir akademisyen ekonomist, Kris'in ise ciddi bir bilimsel metin olmasıyla açıklamak cazip gelebilir. Ancak gerçekte Kris , hem siyasi-entelektüel seçkinlere hem de daha geniş kitlelere ulaşmayı amaçlayan bir politika polemikiydi.

Wicksell'in halka açık dersleri ve broşürleri , diğer çağdaş popüler yazılar gibi Kris'te önemli ölçüde ele alınmıştır . Öyleyse, düşük doğurganlığın nedeni olarak kadınların yasal ve ekonomik statüsüne odaklanan bir kitapta, Bugge Wicksell ve kadın hakları davası neden göz ardı ediliyor?

Kredi ve cinsiyetin kesişimini inceleyen tarih yazımı çalışmaları, birkaç olası açıklama önermektedir . İlk olarak, kadın hareketinin çok sayıda sesi ve farklı yazıları, bir fikrin tek bir kişiye atfedilmesini zorlaştırır.

Nitekim Alva Myrdal, İsveç'teki kadın davasına katkıda bulunan belirli kişileri veya kuruluşları tanımlamaktan kasıtlı olarak kaçınmıştır. Bu taslakta, kadınların dünyasında değişikliklere yol açan büyük toplumsal değişim dalgalarının, olması gerektiği gibi sunulması gereken tüm panoramasını sunmak imkânsızdır. İsveç'teki kadın özgürleşme hareketinin tarihsel bir taslağını sunmaya çalışmaktan tamamen vazgeçeceğiz. Diğer tüm ülkelerde olduğu gibi, İsveç'te de bu hareketin temel bir itici gücü yoktu .

İkinci olarak, ilerleme bir zamanlar yeni olanı gölgede bırakır; hedeflere ulaşıldığında -örneğin, oy kullanma hakkı veya mülk edinme hakkı- dikkat başka yere kayar ve belirli katkılar kamusal hafızadan silinir.

Aynı zamanda, reformu teşvik etmek için kullanılan argümanlar, örneğin kadınların eşit entelektüel yeteneklere sahip olduğu veya kadınların evlendikten sonra çalışmak isteyeceği gibi genel bilgi olarak kabul edilir.

Son olarak, akademik yazımın kuralları önceki bilim insanlarının etkisini korumak için tasarlanmış olsa da, aynı şey popüler yazılar için geçerli değildir. Kadınlar genellikle resmi akademik yazının dışında kamusal bilgiye katkıda bulundukları için, yazılarını göz ardı etmek ve/veya bireysel çabalarının takdir edilmemesine izin vermek daha kolaydır. Dahası, bilimsel otorite sağlayan istatistiksel verilere veya matematiksel teoriye dayanmak yerine, kadınların daha açıklayıcı yazıları abartı ve mübalağa nitelendirmelerine eğilimliydi .

Bu gibi durumlarda, çabaları daha kolay göz ardı edilebilirdi; aslında, Anna Bugge Wicksell ve Knut Wicksell için de durum en azından kısmen böyle görünüyor. Ancak, bu tür zorluklara rağmen, kadın aktivistlerin yazıları kamuoyunun algısını değiştirmede büyük rol oynadı; Bugge Wicksell gibi kadın hakları savunucularının attığı temel olmasaydı, Kris'in böyle bir başarıya ulaşması pek olası değildi .

Sonuçlar

Wicksell'lar kendi nesillerinin radikal entelektüel düşüncesini temsil ediyorsa; aynı şey Myrdal'lar ve sonrakilere için de söylenebilir.

TOPLUM VE TASARIM

YAZILARI

WILLIAM MORRIS

TOPLUM VE TASARIM

YAZILARI

WILLIAM MORRIS

TOPLUM VE TASARIM

YAZILARI

WILLIAM MORRIS

TOPLUM VE TASARIM

YAZILARI

WILLIAM MORRIS

KÜLTÜREL

TEORİYE GİRİŞ

WALTER BENJAMİN

KÜLTÜREL

TEORİYE GİRİŞ

WALTER BENJAMİN

KÜLTÜREL

TEORİYE GİRİŞ

WALTER BENJAMİN

KÜLTÜREL

TEORİYE GİRİŞ

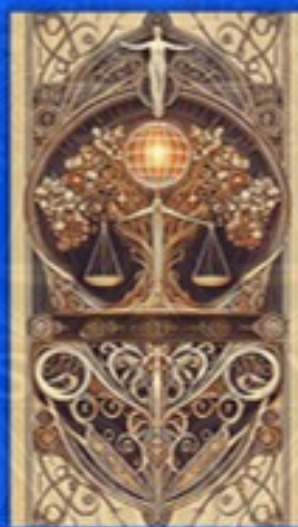
WALTER BENJAMİN

Eğitim ve Bilim için
BİRLİKTE

Kültür ve Sanat için
BİRLİKTE

Tarih ve Toplum için
BİRLİKTE

Kültür ve Sanat için
BİRLİKTE

